

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka na neverejnom zasadnutí konanom 14. februára 2013 v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **M. B. a spol. pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny** podľa § 296 Tr. zák. a iné, o sťažnosti obžalovaného I. K. proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T 26/2011, z 28. januára 2013, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obžalovaného I. K. **sa z a m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Špecializovaný trestný súd v Pezinku uznesením, sp. zn. PK-1T 26/2011, z 28. januára 2013 podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 79 ods. 3 Tr. por. žiadosť obžalovaného I. K. o prepustenie z väzby na slobodu zamietol.

Podľa § 72 ods. 1 písm. b/ a § 80 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. por. ponuku prevzatia záruky za ďalšie správanie obžalovaného I. K. manželkou J. K. na nahradenie väzby neprijal a neprijal ani písomný sľub obžalovaného I. K. na nahradenie väzby.

Špecializovaný trestný súd v Pezinku podľa § 80 ods. 1 písm. c/ Tr. por. neprijal ani prevzatie záruky dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obžalovaným na nahradenie väzby.

Proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku podal do zápisnice o výsluchu sťažnosť obžalovaný.

Obžalovaný v písomne podanej sťažnosti vytkol špecializovanému trestnému súdu, že konštatovanie, že po zrušení vecí, vykonáva úkony v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky je zavádzajúce a v rozpore so skutočnosťou. Vytýka špecializovanému trestnému súdu nečinnosť v konaní a spôsobovanie prieťahov. Poukazuje na nedoručené uznesenie o pribratí znalcov do konania, čím mu bolo upreté jeho právo. Vyslovil názor, že špecializovaný trestný súd sa pri jeho žiadosti vôbec nezaoberal právnu kvalifikáciou jeho konania, nie je členom zločineckej skupiny a jeho konanie nie je možné kvalifikovať ani ako trestný čin podvodu podľa § 221 Tr. zák. U neho je maximálna dĺžka trvania väzby 36 mesiacov, toľko už je vo väzbe, a preto nie je dôvod na ďalšie väzobné stíhanie jeho osoby. Skutočnosť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Špecializovaného trestného súdu je dôkazom toho, že špecializovaný trestný súd a OČTK postupujú v rozpore so zákonom. Nie sú pravdivé tvrdenia, že sa mal zaoberať rušičkou telefónneho signálu, blokovacími zariadeniami pri odcudzovaní tovaru. Tieto skutočnosti nevyplývajú zo žiadnych dôkazov.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie špecializovaného trestného súdu zrušil, jeho sťažnosti vyhovel a prepustil ho z väzby na slobodu.

Obhajca obžalovaného v písomne podanej sťažnosti uviedol, že výsledky dokazovania objektívne nasvedčujú o.i. aj tomu, že nemusí byť v jeho prípade použitá právna kvalifikácia obzvlášť závažného zločinu, ale „iba“ zločinu, čo má významný vplyv na celkovú dĺžku trvania väzby, t. j. 36 mesiacov a väzba, keby došlo k zmene právnej kvalifikácie, by mala trvať do 20. februára 2013. V ďalšej časti sťažnosti obžalovaný poukazuje na časti odôvodnenia prvostupňového súdu, s ktorými nesúhlasí. Nesúhlasí s tým, že mal byť činný v prospech zločineckej skupiny, nebol s nimi v dennom alebo pravidelnom kontakte a nemohol preto spoznať spôsob ich správania. Nesúhlasí s argumentom, že hrozí u neho obava z úteku, pretože na Slovensku žije a pracuje 18 rokov, má tu manželku a 2 maloleté deti, ktoré majú slovenské občianstvo. Už predtým bol trestne stíhaný a neopustil územie Slovenskej republiky. Vyslovil názor, že sú splnené podmienky na jeho prepustenie z väzby na slobodu, resp. jej nahradenie písomným sľubom, zárukou, prípadne ustanovením probačného a mediačného úradníka a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil

napadnuté rozhodnutie špecializovaného trestného súdu a vo veci rozhodol tak, že ho prepustí z väzby na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým obžalovaný podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia a dospel k záveru, že sťažnosť obžalovaného nie je dôvodná.

Obžalovaný bol vzatý do väzby uznesením sudcu Špecializovaného trestného súdu pre prípravné konanie, sp. zn. Tp 17/2010, z 20. februára 2010 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 6 Tost 7/2010, z 8. marca 2010 z dôvodov § 71 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por. Väzba u obvineného začala plynúť 16. februára 2010.

Uznesením sudcu Špecializovaného trestného súdu pre prípravné konanie zo 16. novembra 2012, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4 Tost 20/2011, z 26. júla 2011, boli u obvineného vypustené dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ Tr. por.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T 26/2011, z 23. februára 2012 bol obžalovaný I. K. v bode 1/ rozsudku uznaný vinným zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zák., v bode 6/ z pokračujúceho obzvlášť závažného zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a/, ods. 4 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 141 písm. a/ Tr. zák. v spolupáchateľstve s ďalšími obžalovanými na tom skutkovom základe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku. Obžalovanému súd podľa § 221 ods. 4 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. s poukazom na § 37 písm. h/ Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov. Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. mu uložil trest prepadnutia veci:

- mobilný telefón značky Samsung, model M7500, IMEI 356359/02/010768/6 so SIM kartou Easy č. 894210217000471248-8B

lebo bol použitý na spáchanie trestného činu.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stal štát.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. súd mu uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe podaných odvolaní obžalovaného, prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 15. novembra 2012, podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok ohľadom obžalovaných M. B., A. B., M. B., F. K., F. L., M. J., I. K. a B. Ž..

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil Špecializovanému trestnému súdu v Pezinku, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O ostatnej žiadosti obžalovaného I. K. o prepustenie z väzby na slobodu rozhodol Špecializovaný trestný súd v Pezinku, uznesením sp. zn. PK-1T 26/2011, z 3. decembra 2012. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom vyhlásenia.

Podľa § 79 ods. 3 Tr. por. obvinený má právo kedykoľvek žiadať o prepustenie na slobodu. Ak v prípravnom konaní prokurátor takej žiadosti nevyhoví, predloží ju bez meškania so svojím stanoviskom a s návrhom na rozhodnutie sudcovi pre prípravné konanie, o čom upovedomí obvineného a jeho obhajcu. O takej žiadosti sa musí bez meškania rozhodnúť. Ak sa žiadosť zamietla, môže ju obvinený, ak v nej neuvedie iné dôvody, opakovať až po uplynutí tridsiatich dní odo dňa, keď rozhodnutie o jeho predchádzajúcej žiadosti nadobudlo právoplatnosť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s rozhodnutím Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, sp. zn. PK-1T 26/2011, z 28. januára 2013 konštatuje, že u obvineného sú naďalej dané dôvody väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Pri právnej

kvalifikácii konania obžalovaného v rozsudku Špecializovaného trestného súdu, sp. zn. PK-1T 26/2011, z 23. februára 2012 je určená maximálna lehota trvania väzby 48 mesiacov. Úvahy obžalovaného a jeho obhajcu o zmene právnej kvalifikácii konania obvineného, nemajú vplyv na zmenu lehoty trvania väzby u obvineného. Otázka možnej zmeny právnej kvalifikácie konania obžalovaného, je vecou ďalšieho dokazovania.

Z doteraz vykonaného dokazovania, dôkazov nachádzajúcich v spise je možné vyvodit' záver, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, je dôvodné podozrenie, že ho spáchal obžalovaný I. K. a vyplýva dôvodná obava z konania obžalovaného, že v prípade prepustenia na slobodu hrozí obava, že ujde, bude sa skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu a hrozí obžalovanému vysoký trest. Nič na tejto skutočnosti nemôže zmenit' to, že obžalovaný žije na Slovensku 18 rokov, je ženatý, má 2 maloleté deti, bol už stíhaný aj predtým a neušiel a po celú dobu trestného stíhania sa zdržiaval na území Slovenskej republiky. Obžalovanému bol uložený rozsudkom špecializovaného trestného súdu, ktorý bol v ďalšom konaní zrušený Najvyšším súdom Slovenskej republiky, uložený trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov. Dolná hranica trestnej sadzby je za trestný čin, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný 10 rokov. Z uvedeného vyplýva, že obžalovanému hrozí vysoký trest a aj táto skutočnosť odôvodňuje dôvodnosť väzby u obžalovaného podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por.

Nadalej je u obvineného daný aj dôvod väzby podľa ustanovenia § 71 ods. 1 písm. c/ vzhľadom na charakter trestnej činnosti a jej rozsah. Tvrdenia obžalovaného o tom, že nie je usvedčovaný zo spáchanej trestnej činnosti žiadnymi dôkazmi, nezodpovedajú vykonanému dokazovaniu a dôkazom nachádzajúcim sa v spise.

V súlade so zákonom je aj rozhodnutie Špecializovaného trestného súdu o neprijatí ponuky prevzatia záruky za ďalšie správanie obžalovaného ponúknuté manželkou obžalovaného o neprijatí písomného sľubu a neprijatie nahradenia väzby prevzatím záruky dohľadom probačného a mediačného úradníka. Obžalovaný je stíhaný pre obzvlášť závažný zločin a podľa § 80 ods. 2 Tr. por. je možno sľub prijať alebo uložit' dohľad len

ak to odôvodňujú výnimočné okolnosti prípadu. Obžalovaný, jeho manželka neuviedli žiadne výnimočné okolnosti prípadu, ktoré by odôvodňovali prijať sľub alebo uložiť dohľad.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti a dôkazy Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obžalovaného ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. februára 2013

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová